

“ఏచండీ! మనకి అర్జంటుగా ఓ తోటమాలి కావాలి. వాడికో పదో పరకో పారే స్టే-ఇటు తోట పని-అటు చిల్లర మల్లర పనులు కూడా వాడిచేత చేయించుకోవచ్చు. ఏచంటారు?”

“ఏచంటాను? - శ్రీమతిగారి చిత్తమంటాను.”

* * *

“అమ్మగోరూ! మొక్కలకు నీళ్లు పోసేసానండి. సినబాబుగోర్ని - పెడబోబు గోర్ని తచదు ‘రడీ’ సేస్తే నాను సిటంలో ఆల్ని ఇక్కులికి తోలుకుపోతానండి.”

“మేమొచ్చింది ఇంకా విన్ననేగా. వాళ్ళని యింకా స్కూలులో జాయిన్ చేయలేదు, ఆ సంగతలా వుంచగాని, యిక్కడ బజార్లో మంచికూరలు గట్టా ఏవైనా దొరుకుతాయా?”

“దొక్కతాయా? - అంటారేటండి!! తల్లి మాలచ్చిమి వుంటే కొండమీది కోతిని కూడా దింపొచ్చు కదండీ !!

“అయితే ఈ పదిరూపాయలు పట్టు కెళ్లి - ఓ అరకేజీ వంకాయలు ఓ కేజీ బంగాళాదుంపలు - ఓ ఆనపకాయ - వేగంగా పట్టా! సంచి కావాలి కదూ? - ఆ మూల్చుంది తీస్కొళ్ళు”

“అలాగేనండీ”

“ఇదిగో నీ పేరేవిజో నాకు తెలియదు గాని -”

“రావుండంటారండీ!”

అక్షయి

సుప్రీమ్ పబ్లికేషన్స్

“రావుడో - దేవుడో ఏదైతేనేం గాని బెండకాయలు తాజాగా వుంటే ఓ కేజీడు కూడా పట్టా!”

“అలాగేనండీ”

* * *

“ఈ ఊర్లో శ్రీవారి బుర్ర మా యమాగా పన్నేస్తుందే!”

“అసలు సంగతే ఏదో చెప్పు. ఏదైనా సినిమాకి తీస్కొళ్ళమంటావా చెప్పు తీస్కొళ్ళాను. ఎందుకొచ్చిన ఈ కాకా !!”

“అబ్బబ్బబ్బ! ఎప్పుడు చూపిన ఈ కాకాలు - బద్దరింగులేదా? -”

“అయితే సంగతే ఏదో చెప్పవోయ్!”

“ఉదయం ఏడుగంటలకి చెప్పిన విషయం - మరో గంటలోనే కార్యరూపం ధరించినందుకు నాకెంతో ఆశ్చర్యంగా వుందండీ, ఈ శ్రీవారు ఇంతకీ మా శ్రీవారేనా? - అని ఇలా చెప్పిందే తడవుగా అలా తోటమాలిని కుదిర్చినందుకు నేనే మిమ్మల్ని సినిమాకి తీస్కొళ్ళామనుకుం

టున్నాను. కనుక సాయంత్రం కాస్త వేగంగా రండి."

"నే నేవెటి? తోటమాలిని కుదర్చడ మేదిటి? సీకేమైనా మతుడదా? లేదా?"

"అబ్బబ్బ! ఏవీ ఎరుగనట్లు ఎంత ఇదిగా మాట్లాడుతున్నారండి? నా చేతి లోనే గనుక పద్యశ్రీలుంటే మీ మెళ్లో పద్యశ్రీల మాలనే వేసి వుండును. ఎందు కనుకన్నారు? మీ నటనా చాతుర్యానికి!"

"అంటే ఎవరో నీ కంట్లో కారం గొట్టడన్న మాట! ఎందుకై నా మంచిది కొత్తలు—కొత్త ప్రదేశం ఇక మీరు ట్టుంచిన నా జాగ్రత్తగా వుండు. ముందు సామాన్లన్నీ జాగ్రత్తగా వున్నాయో లేదో చూడు."

"ఎందుకంటే మీరలా కంగారు పడి పోతారు? నా కంట్లోనే కారం గొట్టడానికి ఎన్ని గుండెలుండాలి ఎవడికై నా?"

"ఆవును నీవు సూర్యకాంతం చెల్లాయవని నాకు తెల్సినట్లు ఆందరికీ తెలియదు కదూ?"

"ఎవెటంటే: మీలో మీరే గొణుక్కుంటున్నారూ?"

"తమరి కంట్లో దుమ్ము కొట్టినవాడి గురించి ఆలోచిస్తున్నాను ఇప్పటికైనా ఇంట్లో వస్తువులన్నీ వున్నాయో లేదో చూస్తారా?"

"అబ్బో మీరు నన్ను మన్నించి మాట్లాడుతున్నారే అంటే శ్రీవారికి—కోపం వచ్చిందన్న మాట! ఇదగో ఇటు చూడండి, మీ కంత అనుమానం వుంటే మీ వస్తువులన్నీ సరిగ్గా వున్నాయో లేదో

చూసుకోండి. నాక్కూడా ఆ శ్రమదేనికి?"

"ఇంతకీ మన వరండాలో అలా గురక పెట్టి నిద్రపోతుం దెవరు?"

"అబ్బ! మీరింకా 'యాకన్' చంచేస్తున్నారండి? ఆ ఎవర్ గ్రీన్ హీరో మీ ముందు దిగదుడుపేనంటే నమ్మండి మీకు లెట్టరాల్ పద్యశ్రీ యేం ఖర్మ! పద్య విభాషణే ఇస్తాను "

"అనవసరపు డబ్బా కట్టిపెట్టి వాడెవడో చెబుతావా, లేదా?—"

"హూ, అయితే బాగా వినండి, వాడే మీరు పంపిన తోటమాలి!"

"అలా అని వాడు చెప్పాడా?"

"వాడేం చెప్పలా—'అమ్మగోరూ! మొక్కలకి నీళ్లు పోసేసానండి సినబాబు గోర్ని! పెడిబాబుగోర్ని త(వరు రడి సేసేస్తే నాను సిటంలో ఆల్ల ని ఇస్కూలుకి తీసుకు పోతానండి! అంటే వాడిని మీరే పంపించారనుకున్నాను."

"అహా!"

"ఏవంటే: అయితే విజరంగా మీరు వాడిని పంపించలేదా?"

"లేదు "

"వాడి సంగతి తర్వాత కమక్కుం దురు గాని-ముందు భోజనానికి లేవండి "

"ఆ సంగతి తెల్పుగావి, ముందు నీవు కాస్త "

"నోరు మూసుకుని లోపలికి వెళ్ళమంటారు అంటేనా?"

"

* * *
"ఓయీ! నిన్నే! ఎవర్నువ్వు?"

"నానాండి! నానాండి! నాను రావుణ్ణిండి!"

ట్వీంకిల్ ట్వీంకిల్ ఫ్లోస్టార్!

లక్ష్మిచేసే ప్రతి కేరక్టర్ లోనూ
ఉంటుందో గమ్మత్తు
లక్షలు పించి చేస్తాయి ఆ వహానటి
హావభావాల కిమ్మత్తు
వెండితెరకు ఆమె నటన సాటిలేని
రివార్డ్
అందుకు ప్రతిగా ఆభిమానులు
అందిస్తాది అభినందల ఎవార్డ్.

—జి. యన్. సూరి

“నీ పేరు కాదు నే నడిగింది - నీ వెవరివని? ఎందుకిక్కడికి వచ్చావని?”

“తరచు రికి తెలక నట్లడగుతా రే ఓండి?”

“నిజంగానే నీ వెవరో నాకు తెలియదు”

“నేను రావుణ్ణిండి.”

“ఇదివరకే చెప్పావుగా? ఎందుకొచ్చావో చెప్పు.”

“పనిసేయడానికండి.”

“నీకు ఉద్యోగం లేదా?”

“మా బలేవారండి: నాకుద్దేగం లేక పోడమేమిటండి.”

“ఐతే నీకు వస్తున్న జీతం చాలటం లేదన్నమాట!”

“సాలకపోడమేటండి: ఒకద్దోగానికి రెండజీతాలై తేను:”

“ఏవిటి? ఒక ఉద్యోగానికి రెండు జీతాలా?”

“అవునండి. ఒకటి పెద్దజీతం: రెండోది పిల్లజీతం.”

“ఆ చెప్పేదేవో అర్థమయ్యేట్లు చెప్పు

జ్యోతి

వోయ్?”

“ఎటండి: తరచుకి ఆ మా అర్థం అరదం కాదా? ”

“ ”

“నాను మీ ఆఫీసులో పూన్నండి!”

“వాట్? నీవు మా ఆఫీసుకో పూనినా?”

“అవునండి.”

“మరి ఆఫీసుకి రాలేనేం? రీవ్ అస్సై చేశావా?”

“ఎటండి - మీరు మరీను: ఎనకటికి ఓ పాతబాబుగోరు కూడా ఓతూరిలానే వరాసికం ఆడేరు నాతో, ఏంటో!” - మీ

వోల్ల తీరంతా ఒకచే బాబూ!”

“మోసారి చెబుతున్నాను ఆ చెప్పేదేవో సూటిగా అర్థమయేలా చెప్పు”

“ఉత్తిపున్నేసికి అలా కోప్పడ్తారేటండి: నానుముందే సెప్పేను కదండి: మీ ఆఫీసులో పూన్నవి: నా ఇరవయ్యేల

వరివీసులో పందొమ్మిదేల్లె సిల్లర నా నెప్పుడూ ఆఫీసు ముకం సూల్లేదండి—

ఏదో పెతినెల జీతానికి తప్ప! ఒకోసారి

ఆ కేసీరు బాబే నాకాడ కొచ్చేసి. యేలి ముద్దరేయించుకుని జీతం యిస్తుంటారండి. ఆ బాబు మా దొడ్డబాబునెండి.”

“అయితే నీ వెప్పడూ ఆఫీసుకి వెళ్ళవన్నమాట!”

“ఆ ఆవుసురం నాకు నేదండి”

“అయితే రోజూ నీవేం జేస్తుంటావ్?”

“సేసేదేవుంది? - నిన్నటిదాకా ఆ పాత మానేజరు గోర్కి యేవి సేసానో తనకి కూడా అదే సేస్తానండి”

“నీవిలా ఆఫీసు పని చేయకుండా— ఆఫీసర్ల సొంతపనులు చేస్తున్నట్లు పై ఆధికార్లకి తెలిస్తే నీ ఉద్యోగం ఏమాతందో తెలుసా?”

“ఆ బయం నాకు నేదండి నానాఫీసుకి పోకపోయినా - ఎల్లినట్టు, నెల్లో జల్కోతురి నావెద్దన్న యేలిముద్దరలున్నాయి కదండి! ఒకేల మీరన్నట్టు ఈయనయం పెద్దోర్కి తెలిస్తే ఈడున్న పెద్దోర్లకి లేని భయం నాకెందుకండి? ఆఫీసుకో పనిసేసినా - సేయకపోయినా నా జీతం నాకొత్తాది కదండి! ఇకపోతే మీలాంటి పెద్దోర్లు నా కట్టం ఎలాగూ వుండకొరు కదండీ?”

“అయితే లావుమా! ఒక మాబడుగు తాను సూటిగా ననూధానం చెబుతావా?”

“అడగండి, మరి!”

“నేను మా ఇంటికి నిన్ను రమ్మనకుండా ఎందుకొచ్చావ్?”

“మా బలేవారండి మీరు! ఇది నాలాబోల్లందరికీ ‘అనవాయితీ’ అయితే మద్దితో మీకు నెప్పేదేటండి! ఇలా సేయలేదనే నిసకార్నింగా ఆ మద్దిన మా వాదొకడి వుద్దగం పోనాది కదండి!”

“

“ఏంటి. బాబూ! అలా నా ముకంలోకి సోదెంగా సూస్తున్నార మీ గురించి అమ్మ గారు ఎదురుచూస్తున్నారు. ఎల్ల నాలుగు మెతుకులు ఎంగిలి పడండి. నానలా ఇంటికాడ తెల్లస్తాను.”

జ్యోతి

అలోగ్య అనాలోగ్య పనిసీకులలో
 మహాశీలు ఆధారపడండి.
 అలోగ్య సౌభాగ్యములకు
 70 సంవత్సరముల ప్రిగా
 ప్రసిద్ధిచెందినది.

కేసరి కుటీరం
 ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 బ్రాంపేట మద్రాసు 14

వింజ్జూ పితారామ ఇవరల్ డ్రాఫ్ట్ (పబ్లిష్) రిజిస్ట్రేషన్ నెం. 1500/1950